

A Kúria a dr. Letaveczi Ilona által képviselt I.rendű és II.rendű felperesnek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 3.M.443/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.989/2011/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.989/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek egyenként 10.000,- Ft (Tízezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesek a Határőrség és a Rendőrség integrációját követően 2008. január 1-jét követően hivatásos szolgálati viszonyban az alperes megyei rendőr-főkapitányság ... Igazgatóság ... Szolgálat ... Osztály, ... Alosztály állományában teljesítettek szolgálatot, az I. rendű felperes járőr, míg a II. rendű felperes csoportvezető beosztásban.

A felperesek szolgálati panaszaikban, majd annak elutasítását követően előterjesztett keresetükben 2008. január 1-től 2009. június 30-ig terjedő időszakra 695.700,- Ft különleges bevetési pótlék és késedelmi kamata megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.443/2011/3. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy különleges bevetési pótlék jogcímén fizessen meg az I. rendű felperesnek 463.800,- Ft-ot, a II. rendű felperesnek 425.150,- Ft-ot, valamint ezen összegek után 2009. február 5-től kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. Ezt

meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2011. július 15-ei, míg a II. rendű felperes 2011. augusztus 10-ei keltezéssel terjesztette elő a szolgálati panaszát. Miután a ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a szolgálati panaszokat határozatával elutasította, rendelkezett azok felterjesztéséről és az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője ..., valamint szám alatt a felperesek szolgálati panaszát elutasította. Ezt követően terjesztették elő törvényes határidőn belül a felperesek a keresetüket. Az elutasító határozatok indokolásának lényege szerint az integráció előtti bevetési alosztályok jogutódja az akció osztályok, a bevetési alosztályon szolgálatot teljesítő felperesek munkaköri leírására, az ügyrendre, valamint a szolgálat ellátásának konkrét körülményeire tekintettel a felperesek az igényelt kedvezményekre nem jogosultak, mert nem állnak fenn a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Kormányrendelet (Korm. rend.) 22. §-a, 28. § (1) bekezdése, valamint 50. § (1) bekezdése szerinti feltételek, minthogy a felperesek folyamatos intenzív felkészülésen alapuló, különösen, átlagosnál nagyobb veszéllyel járó szolgálati feladatokat folyamatosan és közvetlenül nem láttak el. Utalás történt arra vonatkozóan is, hogy a felperesek igénye részben elévült, amely elévülést hivatalból kell figyelembe venni.

A munkaügyi bíróság ítélete indokolásában kifejtettek szerint a felperesek keresetének jogalapja a Hszt. 254. §-a, a 342. § (2) bekezdésének c) pontja, a Korm. rend. 50. § (2) bekezdésében, valamint a perbeli időben hatályos, a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III.19.) BM rendelet (továbbiakban R.) 2. számú mellékletében foglaltak értelmében megalapozott.

Ugyanakkor a munkaügyi bíróság jogi álláspontja az volt, hogy a felperesek igénye részben elévült arra figyelemmel, hogy a Hszt. 12. § (2) bekezdése szerint az igény elévülése az igény érvényesítésének esedékessé válásától kezdődik. A felperesek szolgálati panaszának előterjesztése időpontjára tekintettel ezért a munkaügyi bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes 2008. július 1-től, míg a II. rendű felperes 2008. augusztus 1-től kezdődően jogosult a keresettel érvényesített különleges bevetési pótlékra, míg az ezt megelőző időszak tekintetében az igényük elévült.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával teljes keresetük szerinti döntés hozatalát kérték. Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű felperes esetében 2009 márciusában, míg a II. rendű felperes esetében 2010 áprilisában az elévülés megszakadt, hiszen ezen időpontban már kérelmezték az alperesnél a különleges bevetési pótlék megállapítását.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesek teljes keresetének elutasítását kérte a Korm. rend. 50. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, valamint 22. §-ában foglalt rendelkezésre hivatkozással, azzal, hogy a perbeli esetben a bevetési osztályokon és alosztályokon az akció osztályokat kellett érteni.

A Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.989/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét az I. rendű felperes vonatkozásában 463.800,- Ft-ról 695.700,- Ft-ra, míg a II. rendű felperes vonatkozásában 425.150,- Ft-ról 695.700,- Ft-ra felemelte és megállapította, hogy a kamatfizetési kötelezettség az alperest 2008. október 1. napjától kezdődően terheli.

A másodfokú bíróság a felperesek igényének jogalapját illetően teljes körben osztotta a munkaügyi bíróság jogi álláspontját. A felperesek fellebbezése kapcsán viszont arra mutatott rá, hogy a felperesek helytállóan hivatkoztak arra, miszerint I. rendű felperes esetében 2009 márciusában, míg a II. rendű felperes esetében 2010 áprilisában a kérelem benyújtásával az igényérvényesítés megtörtént és ez az elévülési időt megszakította. Utalt arra, hogy a felperesek a keresetlevelükhöz csatolták a ... Megyei Rendőr-főkapitányságnak az I. rendű felperes vonatkozásában 2009. március 24-én és a II. rendű felperes vonatkozásában 2010. április 29-én kelt határozatait. A jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint e körben értékelés tárgyává kellett tenni azt a körülményt is, hogy bár a Hszt. 195. §-a szerinti belső jogorvoslati eljárás megindult, de annak keretében olyan határozat nem született, mellyel szemben a felperesek igénybe vehették volna a Hszt. 196. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti bírósági utat.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak „megváltoztatását” és a felperesek keresetének elutasítását kérte.

Érvelése szerint az integrációt követően a bevetési szolgálaton belül két osztály, így a bevetési és az akció osztály jött létre, melynek feladatai eltérnek egymástól. A bevetési osztályok állománya - melyhez a felperesek is tartoztak - általános rendőri feladatokat láttak el. A felperesek beosztása nem felelt meg az

átlagosnál nagyobb, különlegesen veszélyes, fokozott igénybevétel, átlagosnál kedvezőtlenebb munkakörülmények, folyamatos intenzív felkészülés jogszabályi feltételeknek. A felperesek szolgálatellátásának konkrét körülményei ezért nem indokolják a különleges bevetési pótlék megállapítását, mert nem végeztek olyan jellegű feladatokat, mint az alperes megyei rendőr-főkapitányság ... Osztályának beosztottjai. Ezért az eljárás bíróságok ítéletei sértik a Korm. rend. 50. § (1) bekezdésében, 28. § (1) bekezdésében, valamint 22. §-ában foglaltakat. Mindemellett az alperes utalt a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésében (BH 2001.496) foglaltakra.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében azzal is érvelt, hogy a peres iratok között rendelkezésre áll a ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének számú 2009. március 24-én kelt határozata, amely elsőfokú határozatból kitűnik, hogy az I. rendű felperes már ekkor 2008. január 1-től kezdődően terjesztette elő pótlék iránti igényét, lényegében a későbbi szolgálati panaszában foglaltakkal azonos jogalapra hivatkozva. A szolgálati panaszt elutasító határozat tartalmazza azt a tájékoztatást, amely szerint az elsőfokú szerv vezetője a szolgálati panaszt - az ügyre vonatkozó iratokkal együtt - további elbírálás végett az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez terjesztette fel. Ezen szolgálati panasz kapcsán a másodfokú határozatot az I. rendű felperes nem csatolta, azonban alperes szerint abból a tényből, hogy igénye érvényesítése érdekében 2011. július 15-én újabb szolgálati panaszt terjesztett elő, következik, hogy a korábbi szolgálati panasza elutasításra került, amellyel szemben a Hszt. 196. § (1) bekezdése alapján keresetet 30 napon belül nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy az ORFK vezetője által hozott ... számú másodfokú határozat rögzítette, hogy azzal szemben az I. rendű felperes a kézhezvételtől számított 30 napon belül keresettel élhet. Mindezekre tekintettel az alperes szerint nem volt arra lehetőség, hogy az I. rendű felperes miután a keresetindításra nyitva álló határidőt elmulasztotta, ugyanazon időszakra vonatkozó ugyanazon igényének érvényesítése érdekében újabb szolgálati panaszt terjesszen elő.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

Érvelésük szerint az a perben nem volt vitatott, hogy korábban már szolgálati panasszal éltek, azonban az e körben meghozott elsőfokú határozatok csak utaltak arra, hogy elbírálás végett az ORFK vezetője részére felterjesztésre kerültek, azonban az eljárás során (még a fellebbezési szakban sem) került az alperes részéről igazolásra, hogy a másodfokú határozat egyáltalán megszületett és annak a felperesek részére történő kézbesítése megtörtént.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljárt bíróságok a perben irányadó jogszabályok helytálló értelmezésével vonták le érdemben helyes jogkövetkeztetésüket a felperesi igények jogalapjára.

A Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza e illetménypótléokra jogosultak körét. Az irányadó Korm. rend. 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A R. 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. E mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontjai értelmében pedig a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét a BM rendelet 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejti ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket a BM rendelet 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó a R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009. (VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Minthogy az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékra való jogosultság, a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság ... Igazgatóság ... Szolgálat ... Osztály ... Alosztály állományában szolgálatot teljesítő felperes a beosztása, munkaköri leírása, a ... Igazgatóság ügyrendje és a ... Alosztály feladatai alapján

ténylegesen milyen feladatot látott el.

A Kúria a Hszt. hatálybalépéséhez közeli időpontú ügyet elbíráló BH 2001.496. számú eseti döntésében foglaltakat már nem tekinti irányadónak.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében új tényként, illetve bizonyítékként hivatkozott arra, miszerint az I. rendű felperes 2009 márciusában előterjesztett szolgálati panaszát az ORFK vezetője másodfokú határozatával elbírálta. Ezen állítással szemben helytálló az a felülvizsgálati ellenkérelemben foglalt érvelés, hogy az alperes által hivatkozott másodfokú határozat a peres iratok között nem áll rendelkezésre és azt a korábbi eljárásokban maga az alperes sem csatolta, nem bizonyította, hogy annak kézbesítése mikor történt meg az I. rendű felperes részére. A jogerős ítéletben foglalt irányadó tényállás szerint is a felperesek korábbi szolgálati panasza tárgyában ugyan a belső jogorvoslati eljárás megindult, de annak keretében olyan határozat nem született, mellyel szemben a felperesek igénybe vehették volna a Hszt. 196. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti bírósági utat.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült (EBH 2000.371, BH 1997.54). Amely kérdéssel ugyanis a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el. Minthogy az eljáró bíróságok az alperes elévülési kifogása alapján az első- és másodfokú eljárásban a felperesek igényének elévülését vizsgálták, a felülvizsgálati eljárásnak már nem lehetett tárgya - erre történt korábbi hivatkozás hiányában - annak kérdése, hogy volt-e jogszerű lehetőség arra, hogy a felperesek ismételt szolgálati panasszal éljenek, illetve erre tekintettel az I. rendű felperes a keresetindítási határidőt valóban elmulasztotta-e.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a felperesek felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont], a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. március 20.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné
dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő